

Από Γεώργιο Γεννηματά

Η παρουσίαση στα δώδεκα λεπτά θεωρείται κατά την άποψή μου πιο καθοριστική από τη συγκέντρωση στην Αθήνα όπου ο άναποφάσιστος τηλεθεατής θα διασπᾶται ανάμεσα στον όμιλητή-Πρόεδρο και στο πλῆθος πού δίνει ἄλλη διάσταση και θαυμασιτᾶ τόν τηλεθεατή ἀμέτοχο.

Αντίθετα στο δωδεκάλεπτο ὑπάρχει αίσθηση τῆς συμμετοχῆς, τοῦ διαλόγου, ὑπάρχουν νοητικά ἐρωτηματικά στα ὁποῖα περιμένει ἀπαντήσεις

Όταν μιλάει ὁ Πρόεδρος στήν τηλεόραση ἀπευθύνεται σ' ἑκατομμύρια, ἀλλά προσοχή, σ' ἕνα ἕνα και ὄχι σέ μάζες. Τό φυσικό και ἐνεπιτήδευτο ἄλλωστε ὕφος τοῦ Προέδρου ὅταν συνομιλεῖ εἶναι τό καλύτερο ὄπλο και δέν πρέπει νά ἀλλάζει.

Κατά τήν γνώμη μου, πού δέν συμπερίζεται ἡ πλειοψηφία τοῦ Ε.Γ., τό περιεχόμενο τό δύο δωδεκαλέπτων δέν θά ἔπρεπε νά εἶναι ἐντελῶς χωρισμένο σέ δύο ἐνότητες. Δέχομαι βέβαια ὅτι θά πρέπει νά πέσει τό βάρος στο πρῶτο δωδεκάλεπτο στο θέμα ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίερα (ΝΑΤΟ, Βάσεις, Αἶγαῖο, Κυπριακό, ΕΟΚ) και στο δεύτερο στο κοινωνικό-οἰκονομικό-θεσμικό ἀλλά φοβοῦμαι ὅτι ἀναποφάσιστος ψηφοφόρος ἀν ἀκούσει στο πρῶτο δωδεκάλεπτο ἔννοιες γιά τίς ὁποῖες ἔχουμε μέχρι τώρα και στή Βουλή ἐπανελημμένα ἀναφερθεῖ χωρίς και νά τόν ἔχουμε πείσει θά προδιατεθεῖ ἴσως ἐπιφυλακτικά -πάλι τά ἴδια μᾶς λέει τό ΠΑΣΟΚ-

Ἴσως θά ἔπρεπε νά ὑπάρχει κάποιος κύκλος πού νά ἐπικαλύπτεται και ἀπό τά δύο δωδεκάλεπτα ἀπό ἄλλη ἴσως σιοπιά στο καθένα (πιθανον νά εἶναι ἡ συμμετοχή τοῦ λαοῦ μέ τό δημοκρατικό προγραμματισμό τόσο σέ ἐπίπεδο γνώμης σέ ἐθνικές ἐπιλογές ὅσο και σέ ἐπί εδοτοπικῶν ἀναγκῶν) ὁποσδήποτε ἡ λύση πού δεχτήκαμε στο Ε.Γ. γιά νά ἀναφερθεῖ ὁποσδήποτε ὁ ὀρυκτός πλοῦτος και οἱ οἰκονομικές συνέπειες τῆς ἐξάρτησης εἶναι θετική. Πιστεύω γενικά ὅτι σ' αὐτές τίς ἐπιλογές καθοριστικό ρόλο θά παίξει τό οἰκονομικό θέμα (μισθοί τιμάριθμός κ.λ.π.) και ἡ ποιότητα ζωῆς ἰδιαίτερα γιά τό Λεκανοπέδιο. Νομίζω ἀκόμα ὅτι ζητήματα αἰχμῆς πρέπει νά εἶναι ἡ εἰρήνη στο τόπο μας και ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀνθρωπιά και μέσα ἀπό αὐτά νά προσεγγίσουμε τά κεντρικά ζητήματα.

Ἔτσι πιστεύω ὅτι δέν πρέπει ξεκινώντας νά βάλουμε τόν ἀναποφάσιστο ἀμέσως στο δῆϊλημα μιλώντας π.χ. γιά τίς δύο πολιτικές πού διαγράφονται γύρω ἀπό τό πρόβλημα τῆς ἐξάρτησης.

Θά μπορούσε ὁ Πρόεδρος νά ξεκινήσει π.χ. γιά τό κύριο μέλημα τοῦ ΠΑΣΟΚ ἢ μᾶλλον "στόχος μας εἶναι νά οἰκοδομήσουμε μιᾶ κοινωνία πού θά μετράει ἐπιτέλους ἡ μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου ἡ εὐτυχία τῆς οἰ-

~~κοινωνίας~~ ἡ ἀπάλαξη

κογένειας ή άπαλλαγή από τήν έκμετάλευση και τό άγχος τής αταναλωτικής κοινωνίας ή διαφύλαξη τής πολιτιστικής μας κληρονομιάς (των παραδόσεων) ή ειρηνική διαβίωση, "και να ακολουθήσει άνάλυση για τό θέμα τής έθνικής ανεξαρτησίας σαν προϋποθεσης για τήν έπιτεύξη των παραπάνω στόχων,

Στό σημείο αυτό και πριν συγκεκριμενοποιηθοῦν τά βασικά προβλήματα (NATO, Βάσεις, Αιγαίο, Κυπριακό, ΕΟΚ) ίσως θά έπρεπε να γίνει συνοπτική άναφορά " στό πρόβλημα τής εξάρτησης σε σχέση με τό πρόβλημα του Έλληνικού λαού για έθνική ολοκλήρωση από τή άπελευθέρωση και με άναφορά στις "προστάτιδες δυνάμεις που έφεραν στην χώρας μας, τό διχασμό και τήν έθνική καταστροφή και τήν ξενοκρατία. Διχασμό (σχηματισμό στή βάση που έμπόδισαν να άπτυχθοῦν, κόμματα με άρχές και νέ κοινωνικο υπόβαρθο ποθ θά διεθκοῦσαν μιά καλύτερη ζωή για τους εργαζόμενους.

- ΕΕΝΟΚΡΑΤΙΑ NATO -

Πιό είναι τό NATO .; ('Η γνωστή φράση του Προέδρου "δέν αποτέλεσε τήν όμπρέλα για τήν προστασία κακ.π. "πιάνει) για τίς βάσεις πρέπει να άναφερθεῖ ή Μάλτα αλλά όχι ή Λιβύη. Άκόμα πρέπει συνοπτικά στό πρώτο δωδεκάλεπτο ν'άναφερθοῦν:

- Συναδέλφωση Στρατού και Λαού
  - Εένη Τεχνολογία
  - Πολιτιστική διαβρωση
  - Σπάσιμο του κοινωνικού ιστού
- } → Πολιτικές βάσεις - Ξεπούλημα νησιών

Συντήρηση - Αλλάγή: 'Ενώ τό πρώτο στό οικονομικό επίπεδο σημαίνει διαίώνηση των δομών της καταπίεσης στό πολιτιστικό επίπεδο σημαίνει καταστροφή τής παράδοσης και διάβρωση → 'Αλλάγή τό αντίθετο.

Για τήν ΕΟΚ ή πρόσφατη ζοποθ'έτη του Προέδρου σε συντεύξη τύπου (έ προειλογική όμιλία (νομίζω στην 'Αλεξανδρούπολη) είναι ίσως ή πληρέστερη και θά μπορούσε μά άναφερθεῖ. Πρέπει ίσως να άναφερθεῖ μάλλον τό παράδειγμα τής 'Ιταλίας (τί έκαμε τό ταμείο περιφερειακής ανάπτυξης τής ΕΟΚ για τον έξαθλιωμένο 'Ιταλικό νότο) και ποιά είναι ή πολιτική και οι οικονομική κατάστασή της, (πληθωρισμός, άμεργία, τρομοκρατία, άνβίωση φα-βριού) ύστερα από 16 χρόνια ΕΟΚ.

- Παράδειγμα Νορβηγίας
- Μύθος ΚΑΠ που και μόνο από τήν έλλειψη νομισματικής ένωσης φαθκιδέ εεται
- Εύρωπη δύο ταχυτήτων
- Κυρίαρχία των 'Αμερικάνικων πολυθεθνικων στην ΕΟΚ
- Δήλωση του Φρανσουά Σαβιέ Ορτολι του 1975 (προγραμμα δράσης 1975) "Δέν είμαστε κύριοι του πεπρωμένου μας έπειδή πολλαπλασιάζονται έξω από τά κράτη -μέλη και τή κοινότητα τά κέντρα λήφews οικονομικών, χρηματοδοτικων

~~αύτη~~
 καί πολιτικῶν ἀποφάσεων . Σέ τί χρησιμεύει νά βαυκαλίζεται κανείς μέ
 αὐταπάτες ὅταν ἡ κυριαρχία βρίσκεται ἀπλούστατα κάπου ἄλλοῦ")
 - Δέν πρέπει στό πρῶτο δωδεκάλεπτο νά γίνει ἐπίθεση σέ κανένα κόμ-
 μα τῆς ἀντιπολίτευσης .

- Πρέπει ἀκόμα νά εἴμαστε προσεκτικοί στό διάφανο παιγνίδι τῆς ΕΔΗΚ
 ὅτι ἡ ἐξουσία περνάει ὅπωςδήποτε ἀπό αὐτή(στό δεύτερο δωδεκάλεπτο)
 - Πρέπει ἴσως νά σταθμίσουμε τί ὄπλα φυλάει ὁ Καραμανλῆς γιά τίς
 τελευταίες μέρες(ΕΟΚ ἢ Κυπριακό ἢ καί τά δύο, πιθανή δήλωση τοῦ φερέ-
 μ ενου νέου πρεσβευτῆ τῶν ΗΠΑ πού θά εὐνοεῖ τόν Καραμανλῆ;)

Τό μεγαλύτερο μέρος τῆς ὀμιλίας πρέπει νά εἶναι σέ πολύ ἀπλᾶ
 λόγια. Ἐνα τμήμα ὅμως, μικρό ἴσως, τῶν οἰκονομικῶν ἐπιπτώσεων ἀπό
 τήν ξένη ἐξάρτηση πρέπει νά εἶναι " ἐπιστημονικοῦ -καθηγητικοῦ" ἐ-
 πιπέδου. Ὁ κόσμος ἔχει συνδυάσει τόν " Ἀνδρέα μέ τήν ἀπλότητα, τήν
ἐπιστημονική κατάρτησι καί τή συνέπεια . Ζητάει ἴσως ἀκόμα μιά
 " ὑπευθυνότητα " πού νά πηγάζει ἀπό τή σιγουριά τῆς γνώσης, τῶν
 ἐρασμάτων.